

389 BOŽE MŮJ! OPĚT SVĚTLO VIDÍM

TEXT: KAŠPAR NEUMANN † 1715

HUDBA: JOHANN GOTTFRIED SCHICHT 1819

Bo - že můj! O - pět svě - tlo vi - dím
ny - ní ja - ko zno - vu se ro - dím,
a noc tma - vá již o - dchá - zí,
však též i sta - rost při - chá - zí,
vstá - vám, ne - bo již sen pře - stal
a já jsem na svě - tě zů - stal.

2. Na světě, kde je pouhá marnost, / kde každý den svou bídu má, / kde vždy nová přichází starost, / kde hřích a zlost se rozmáhá. / Ó, Bože! jehož chléb jídám, / co já Tobě za to vše dám?
3. Tys mně dal nyní z lože vstáti, / veď mne, těš podle vůle / nevím, co se mi můž přidati, / učiň se mnou tak laskavě, / abych ochra - nu tvou spatřil / a tvůj živý i mrtvý byl.
4. Otče, odpusť mi mé hříšnosti, / které vždy při sobě nosím / a dej mi dojítí milosti, / slyš mne, když Tě vroucně prosím, / neb když se Tobě jen líbím, / nedbám, i když něco trpím.
5. Buď sám ve všech věcech můj rádce, / neb sobě sám radit nevím, / stůj při mně můj mocný obránce, / necht žádné škody necítím, / dej mi ten den dobře strávit / a ve všem tvé jméno slavit.